

Elżbieta Piskorowska

Streszczenie pracy doktorskiej

CHRYSTOFORMICZNY WYMIAR DUCHOWOŚCI
W UJĘCIU STEFANA KUCHARSKIEGO OCD (1595–1653)

napisanej pod kierunkiem O. prof. dra hab. Wiesława Gogoli OCD

Przedmiotem badań rozprawy jest duchowa i teologiczna spuścizna Stefana Kucharskiego, polskiego karmelity bosego tworzącego w I poł. XVII w. W jego życiu i pismach można odnaleźć charakterystyczny dla niego chrystoformiczny wymiar duchowości. Cel badań określa pytanie: na czym polega i jak się dokonuje proces chrystoformizacji w ujęciu ojca S. Kucharskiego. Chrystoformizacja to stopniowy proces upodabniania się do Jezusa; to naśladowanie Chrystusa; przeobrażanie starego człowieka w nowego człowieka mocą Bożą.

W pracy badawczej korzystano głównie z następujących źródeł: dzieł Stefana Kucharskiego wydanych drukiem w dwóch tomach (w 2011 i 2012 r.) oraz dwóch życiorysów pozostających w rękopisach, czyli o życiu S. Kucharskiego autorstwa ojca Ignacego od św. Jana Ewangelisty OCD i o życiu Anny Stobieńskiej OCD autorstwa S. Kucharskiego.

Cel, przedmiot badań i źródła, z jakich korzystano, wymagały zastosowania wielu metod badawczych: metody historycznej, analizy i syntezy, opisowej, empatyczno-sapiencjalnej, porównawczej, praktycznej, fenomenologicznej, personalistycznej i dedukcyjnej.

W pierwszym rozdziale rozprawy przedstawiono pisma siedemnastowiecznego karmelity oraz szerokie tło jego życia i twórczości, co posłużyło za kontekst historyczno-teologiczny jego nauczania o chrystoformizacji, będącego przedmiotem badań w kolejnych rozdziałach. U podstaw procesu chrystoformizacji stoją: Chrystus i człowiek, w kolejnym rozdziale ujęto zatem teologiczno-antropologiczne fundamenty tego procesu. Dynamika procesu chrystoformizacji stała się przedmiotem trzeciego rozdziału, w którym omówiono centralną rolę łaski Bożej w rozwoju życia duchowego, konieczną dla postępu współpracę człowieka z Bogiem i prawa duchowego rozwoju. W kolejnym rozdziale zestawiono zagadnienia praktyczne chrystoformizacji: duchowe przyjmowanie sakramentów; modlitwę; praktykę cnót, rad ewangelicznych i darów Ducha Świętego oraz pięć drugorzędnych środków chrystoformizacji.

W wyniku podjęcia wymienionych kroków metodologicznych wysunięto wnioski końcowe zawarte w zakończeniu pracy. Jednym z osiągnięć prowadzonych badań jest usystematyzowane pod kątem procesu chrystoformizacji opracowanie życia i pism wybitnego polskiego mistyka, godnego naukowego zainteresowania.

Elżbieta Piskorowska

02.06.2023